
Grigorij Grabovoj Petrovics

**TEREMTŐI INFORMÁCIÓS TÉRSZEGMENSEKET
FELÉPÍTŐ ALKALMAZOTT SZERKEZETEK**

*A „Teremtői információs térszegmenseket felépítő
alkalmazott szerkezetek” című művét
Grigorij Grabovoj Petrovics 1998
februárjában alkotta meg*

Grabovoj Grigorij Petrovics

**TEREMTŐI INFORMÁCIÓS
TÉRSZEGMENSEKET
FELÉPÍTŐ ALKALMAZOTT SZERKEZETEK**

*A „Teremtői információs térszegmenseket felépítő
alkalmazott szerkezetek” című művét
Grigorij Grabovoj Petrovics 1998 februárjában
alkotta meg.*

OKTATÁSI SEGÉDANYAG

Grigorij Grabovoj
„Az előrejelző prognosztizálás és a biztonságos
fejlődés technológiái” című tanfolyamához

2016

Grabovoj G. P.

Teremtői információs térszémenseket felépítő alkalmazott szerkezetek. – Serbia: Grigorij Grabovoi PR KONSALTING TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT., – 2016. – 35 p.

Jelen művet Grigorij Grabovoj Petrovics a tudás teremtői elve alapján hozta létre. A munka lényegi vonása, hogy az ember tudatára (bármely objektumra vonatkoztatva, ez a reakció formája), mint a világ összetevő elemére tekint, amiben minden elem kölcsönös kapcsolatban áll a többivel. Ezért az ember tudatának a változása (vagy egy objektum reakciójának formái) vezet el a világ összes többi elemének a változásához.

Ezáltal lehetővé válik a külső közegről tudáshoz jutni, valamint megengedhetővé válik a benne zajló folyamatok optimalizálása. Mivel a világ ilyen megismerése ugyanezen világ elemeinek alapján megy végbe, az így kapott tudás a világot nem rombolja, hanem éppen a teremtői irányba fejleszti.

Minden jog fenntartva. A könyv egyetlen része sem másolható, semmilyen formában, a szerzői jogok tulajdonosának írásos engedélye nélkül.

GRIGORI GRABOVOI®

© Грабовој Г.П.,1998

© Grabovoj G.P.,1998

© G.P. Grabovoj., Magya

fordítás, 2015

ISBN

TARTALOM

BEVEZETÉS.....	4
1. KIINDULÁSI ADATOK.....	5
2. ELMÉLET.....	6
3. GYAKORLAT	15
4. KÖVETKEZTETÉSEK	31
5. IRODALOMJEGYZÉK.....	34

BEVEZETÉS

Jelen mű a tudás teremtői elve alapján jött létre. A munka lényegi vonása, hogy az ember tudatára (bármely objektumra vonatkoztatva, ez a reakció formája), mint a világ összetevő elemére tekint, amiben minden elem kölcsönös kapcsolatban áll a többivel. Ezért az ember tudatának változása (vagy egy objektum reakciójának formái) vezet el a világ összes többi elemének változásához.

Ez megengedi azt, hogy a külső közegről tudáshoz jussunk, valamint lehetővé teszi a benne zajló folyamatokat optimalizálni. Mivel a világ ilyen megismerése ugyanezen világ elemeinek alapján megy végbe, az így kapott tudás a világot nem rombolja, hanem éppen a teremtői irányba fejleszti. Azon pusztító technológiák jelenléte idején, amelyek a megismerés eredményeként jöttek létre, szükséges a teremtői megismerés eszköztárát fejleszteni.

A bemutatott műben a gyakorlati eredmények azt mutatják, hogy a megismerés teremtői fejlődése és a világ irányításáról szóló tanítás éppúgy megengedi a valóság minden jelenségét megformálni, mint ahogy egyben elősegíti egy ökológiailag veszélytelen fejlődési út megjelenését is.

1. KIINDULÁSI ADATOK

Jelen mű a tudati irányítással történő megmentési koncepciók gyakorlati eredményei alapján került összeállításra. Vizsgálat alá kerültek az emberek és a technikák megmentésének, valamint az anyag irányításának eredményei. Az eredmények jegyzőkönyvei a „Grigorij Grabovoj: Az irányítás gyakorlata. A megmentés útja.” című háromkötetes anyagban található. A kapott eredmények azt a következtetést engedik meg levonni, hogy a teremtői terv anyagainak megváltoztatása megmagyarázható a tudat, az érzékelés, az információ, az információ tárgya, a megformálható realitás eseményei és a fizikai realitás eseményeinek használatával. A tudat és az érzékelés emberre használt fogalmai itt kiszélesednek a valóság más objektumaira is. Az ilyen objektumokra a tudat fogalma az információs környezetre adott általános reakciónk módját jelenti, míg az érzékelés az objektum egy bizonyos szegmensének helyi reakciójával egyezik meg. Ha figyelembe vesszük, hogy ez a mű az információkra adott emberi reakció szerkezeteként jelenik meg előttünk, akkor világos, hogy bármely más információs objektum reakciója meghatározható az ember tudatának más információs objektumokra való extrapolációjaként. A megismerés ilyen elemi tulajdonsága változást idéz elő a megismerendő elemekben.

Ezért az ismeretek itt olyan módon kerültek bemutatásra, hogy az elsajátításuk úgy logikailag, mint asszociatíván is végbemehessenek. Az anyag ilyen átadása esetén, jelentősége van még a szövegbeli szimbólumok és a betűközök elhelyezkedésének is.

A világ kölcsönösen kapcsolatban lévő szerkezetekből áll. Egy szerkezet megváltoztatása a világ összes többi szerkezetének megváltozását is okozza. Úgy nézve az érzékelésre és a tudatra, mint a világ egyik szerkezetére, a világ

megváltoztatásának törvényeit az érzékelés és a tudat megváltozásának függvényeként lehet meghatározni. Alap véve a világ ismert és megfigyelt törvényeit - mint a tudat és érzékelés területeinek változatlan függvényeit - a tudat és érzékelés megváltoztatásával meg lehet változtatni a világot. A megmutatott fejlődési út teremtői volta abban áll, hogy a világ megváltoztatása a tudat és az érzékelés irányításával rombolás nélkül megy végbe. Teljes és kölcsönös kapcsolatokat feltételezve, tehát a tudat és az érzékelés ugyancsak a világ megváltoztatásának elemei. Az önálló működőképesség feltételeiből kiindulva, az általános kapcsolatok átalakításának elemei önmagukat nem rombolják. Az általános és a helyi kapcsolatok rombolása épp ezért nem történik meg.

A teremtői információs térszegmenseket felépítő alkalmazott szerkezetek koncepciójának bemutatása a tudat, az érzékelés, valamint a lelki és anyagi struktúrákhoz tartozó belső objektumok kapcsolatán alapszik. Teremtői információs térszegmensnek bármely teremtői információs objektum besorolható.

2. ELMÉLET

A gyakorlati eredmények elemzése azt mutatja, hogy az élet elméleti modelljének általánosítása megtehető a valóság diszkrét modelljének vizsgálatával. Egy diszkrét modellben a valóság minden ténye azonos értékrendű. Minden eseményt le lehet fordítani formákra. A formák kölcsönhatása a világ objektív törvényeire fordítódik le.

Az irányítás gyakorlata az irányító közeg szerkezete. Az irányítás kérdéseit szét kell bontani, első a szervezésnek kitett közeg irányítása, amihez a tudatunk által felfogott létezés lényege tartozik, a második a „külső” szervezés közegének irányítása, amihez az ismeretlen vagy az azonosíthatatlan valóság tartozik. A megmentés irányítása alatt a megmenekülés tényét megvalósító teremtői terv bármilyen lehetséges gyakorlatát értjük. A megmentés alapelveinek

axiomatizálása a feltételes és feltétel nélküli kapcsolatok idő intervallumon kívüli összeegyeztethetőségén alapszik. A világ felépítésének - a megmentés konkrét eredményeiben megnyilvánult - törvényei ebben a munkában úgy kerültek lejegyzésre, mint a megmentés gyakorlati mechanizmusai.

A világ felépítésének törvényei - felsorolásszerűen:

2.1. Az objektumok önazonosságának ismérvei a múlt és a jövő térbeli kapcsolódással beazonosító objektumaitól elhatárolódnak.

2.2. Az időbeli formák változatlansága (az objektum kezdeti terének változatlansága az átalakulás során) az objektumok közti kapcsolatok elsődleges összetevőjében tükröződik vissza.

2.3. A tér határozza meg a tudat másodlagos felépítését, az elsődleges felépítéshez, a mozgás kiterjedéséhez képest.

2.4. A megismerésben - az érzékelési ponthoz képest a külső közeg határánál érvényes törvények kapcsolata - alapvető ismérvként nyilvánul meg.

A világ felépítésének axiómái

2.5. A tudat valósága az érzékelés objektumának felismerésében nyilvánul meg.

2.6. A mozgás csak az érzékelt világ korlátozott területein rendelkezik vektor (irányított) természettel.

2.7. Az axiómaformákba rögzítettség, egyben az ismert tudás - a megmentés gyakorlata tudás - fejlesztésének módszerei kidolgozására vonatkozó ismeretek archiválásának módszereként is megnyilvánul.

A világ felépítésének posztulátumai:

2.8. A valóság - ez a tudat kapcsolata az élet formájával.

2.9. A valóság koncepciója – ez a tudat tulajdonsága, folyamatosan alakítani kell a tudást.

2.10. A valódiság különbözik a realitástól a tudat értelmezésének megértési elveihez való leíró megközelítés

szintjében.

Az ismeretek kézzelfoghatóan pontossá tételéhez szem előtt kell tartanunk, hogy a megmentés irányítása - minden értett, valamint a tudat által a megmenekülés pillanatában nem meghatározott - szinten is végbemegy. A megmentés megtörténte két összetevő elem közti választás alapján valósul meg. Az első - a megmentő lényegi irányító impulzusa alapján. A második - az eredmény eléréséhez szükséges gyakorlati megvalósítás kontrolljának az impulzussal való összeegyeztetése alapján. A kiegyensúlyozott megmentés a megmentő és a megmentett objektumok kölcsönhatása alapján jön létre. Az elvégzett munka jegyzőkönyvekben dokumentált elért eredményei, a "Grigorij Grabovoj: Az irányítás gyakorlata. A megmenekülés útja." három kötetes kiadványban annak szükségszerűségéről tanúskodnak, hogy a világ jelenségeit a világot teremtő térszégmensek nézőpontjából érdemes szemlélni. A világot teremtő térszégmensek sok határfelületű szerkezettel rendelkeznek. Minden szerkezeti határfelület rendelkezik a rá jellemző tulajdonsággal.

Az embert teremtő szerkezeti határfelület a következő tulajdonságokkal rendelkezik:

2.11. Az ember körüli események, a halhatatlanság lehetőségét meghatározó, minimális fajlagos idő tereket tartalmazó terekből épülnek fel.

2.12. Az embert irányító események mennyiségének csökkenése, az emberben elért - de a körülötte és rá reagáló objektumok pozíciójából tekintve, ezen objektumok rá adott ellenreakcióira vonatkozó - megértési szintjétől függ.

2.13. Az ember belső világának eseményei az ezen eseményeket kialakító forrástól való eltávolodás elve szerint változnak.

2.14. Az embert körülvevő külső világ és az ember belső világa közötti összeköttetés a végtelen felismerésére szolgál.

2.15. Az ember érzelmei újratereztett alapot jelentenek az idő hiányának térszegmensében.

2.16. Az emberi értelem az ember által saját maga teremtette gondolatok terén lehetséges.

2.17. Az ember cselekedetei, a saját emberi tudata, mint külső forrása által formálódnak meg.

Az ember, magából az emberi önismereti szerkezethez tartozó térszegmensből teremtetett. Az ember teremtői térszegmense alkalmazott szerkezetei, az ember helyreállítása módszereinek tudását tartalmazzák. Sőt, az ember szöveteinek állapotától és az emberről meglévő információktól függetlenül.

Az ember teremtői térszegmensének alkalmazott szerkezetének bemutatásához célszerű először is megnézni a teremtés elemeit.

Az ember teremtésének elemei

2.18. A gondolatok, a jobb szem információinak a szívnek megfelelő információs térszegmensbe való vetítésével alapozódnak meg.

2.19. Az érzelmek, a gondolatok a tudat diszkrét teremtő térszegmenseibe való szétosztásával jönnek létre.

2.20. A feltételezések, az érzelmek gondolatokra eső vetületeiből jönnek létre.

2.21. A tudás – ez a tudat érzékenységének szimbóluma.

A 2.18 - 2.21 elemek egymást követően történő újratereztésével megmutatkozik az ismert tudásból a sokdimenziós tudásba való átmenet elve.

A sokdimenziós ismeretek ezen tudás elsajátításának módszere függvényében megmutatkozhatnak az egységes struktúra külön-böző határ-képződéseiként. Az ilyen ismeretek tulajdonságaként nyilvánul meg ugyanazon személy esetében egy adott - de különböző időkben elolvasott – szöveg különböző megértése.

Ennek következménye, hogy különböző emberek

különböző megértésre tesztnek szert a többdimenziós tudás megismerésekor. Ez vezet el az alkotói felismerés egyedülálló impulzusához. Tanulmányozva és alkalmazva a többdimenziós tudást, bármilyen kérdésre választ lehet kapni és ebből következően arra a kérdésre is: „hogyan lehet megmenekülni”? Ezt a szöveget olvasva Önök nyílt és rejtett tudást kapnak a többdimenziós tudásról.

Az ember teremtői térszegmensének alkalmazott szerkezete, a több dimenziós tudás elsajátításának jártassága. Ezek az ismeretek, az elsajátítás módszeréhez való irányultságtól függően változnak, de mindig a teremtés irányába. Ezért a többdimenziós tudást korlátlanul lehet terjeszteni. Az ilyen tudások tanulása és terjesztése veszélytelen, éppúgy ahogy minden megmentéssel kapcsolatos tudással való munka mindig teremtői és nem pedig romboló. Az ember helyreállítása a többdimenziós tudás alkalmazásának eredménye. A teremtői információs térszegmenseket létrehozó alkalmazott szerkezetekben az emberhez képest a külső terek is vizsgálat alá esnek. Itt a „képest” azt jelenti, hogy alkalmazásra kerül a világ felépítésének egyedi (diszkrét) és általánosított tudása. A világ általános felépítésében bármely információs térből tudni lehet, bármely más információs térről is. A világ diszkrét felépítése azt jelenti, hogy a teremtő szubsztancia számára az információs terek azonos értékűek.

A teremtői információs térszegmens a következő működési módszerrel épül fel:

2.22. A külső közeg mezeje – ez megfelel a belső objektumok visszatükröződésének.

2.23. Pszichika, ez a gondolatok mozgása az értelem érintéséhez képest. Ebből következik, hogy az értelem az ember testet öltésének alapeszméje.

2.24. A gondolatok értelme úgy viszonyul a teremtés értelméhez, ahogy az mozgás értelme viszonyul a gyorsulás értelméhez.

A 2.22-2.24 pontokban levezetettek a megismerés természetének általános módszerei, ahol a mozgás, mint értelmes szubsztancia kerül megvizsgálásra. Így a megállás - ez az értelem tulajdonsága a gondolatok felszabadítására.

Ilyen módon a világegyetemet az érzékeléstől függően változó szerkezetként tekinthetjük. És ez - a Teremtő valósága általi – az irányítás Megismerésének az Útja.

Az ember felépítésének megfelelően a megismerés keretei közt a következők igazak:

2.25. Az ember ugyanúgy ismeri fel a múltat, ahogy az állat viszonyul a jövőhöz (itt az állat fogalmába beleértendő - az ember által a szavak szintjén értetten - a dinamikus biológiai objektumok valóságra vonatkozó gondolati hiánya).

2.26. Az ember gondolata azonossá válik a jövője kivetülésével a jövőjéről szóló gondolatába.

2.27. A tudás elsajátításának alapelvei azonosak azok végtelenségének faktorával.

A fenti posztulátumok jellemzik a teremtésen keresztül a térszgmenset teremtő irányítás alkalmazott szerkezetait.

A fentebb leírt külső közeg vezérlése faktorával kereszteződő, egyszerűsített, a világmindenségre vonatkozó megértés a következő:

2.28. A mozgás és az idő különböző értékek, de azonos rendűek.

2.29. Az idő az anyagnak az irányító szubsztanciája.

2.30. Az anyag jellemzi a múltbeli tudatot.

2.31. A tudás a tudat megértéséhez elvezető mozgás a Világban.

2.32. A mozgás faktora megfelel az ezen mozgás valóságbeli, magában a mozgásban hordozott lényeg vetületi formájának.

A faktorizáció, mint az átlagolt értékek általánosító funkciója, nézeteiben megfelel a világmindenség valósága formái kifejtéseinek, a következő módon:

2.33. Az árnyék halmazainak a faktora megszemélyesíti az

árnyék alkalmazokat. Itt az árnyék fogalma sokféle változatú, éppúgy ahogy a fény is sokféle változatú.

2.34. A fény (*bosszúnak*) igazi rövidülése - az magának a fénynek - az árnyéktól való eltávolodása során jelenik meg.

2.35. Az igazi tudás kifejezésének faktora a megmentés megértésének dinamikájára épül. A megmenekülteknek mindegy hogyan íródik le a megmentés világa. De a megmenekültek változatos szavakkal is megértik e világ leírásának elveit. A szavak, amelyek a múltban és a jövőben nem tartoznak e szavak gondolati árnyalatainak értelmezéséhez. A szavak, amelyek akkor is meghatározzák a jelent, ha egyáltalán nem lennének hallhatók. Itt lefordítom a tudást a szavak nélküli teremtés irányítására.

A további kifejtés ugyancsak nyilvánvaló és magától érthető. Itt a szavak nélküli, szavak feletti típusú terek leírásáról van szó. Ilyen terek alkalmazott struktúrája a létezés valóságának dinamikájával fejeződik ki, az ortodox gondolkodás hamis-dinamikájához képest. Hiszen a megmentés feladataiban minden ortodox fogalom átalakítja a megmentés törvénye szerint a megmentés feladatait, megváltoztatva mindezzel önmaga elsődleges kinézetét. A szavak feletti megmentés tudása, magánál a tudás erejénél fogva, az eseti és a kiinduló kezdeti önmagához képest változatlan. A tudás Önismeret.

A megmentés tudásába a következő fogalmakat vezetem be:

2.36. Szimbólum – ez a sokak valóságának ábrázolása.

2.37. Szimbólumot törölni – a realitást átalakítani.

2.38. Szimbólumot helyettesíteni – megváltoztatni a realitást.

2.39. Szimbólumot megnevezni – realitást létrehozni.

A világ 2.36 - 2.39 foglmain keresztül kifejezésének elvei megengedik a folyamatosan irányított szerkezetek létrehozását a teremtőnek kívánatos valóság szimbolikus elképzelése révén. Sőt, a szimbolika tetszőlegesen változhat, éppúgy, mint

ahogy a szimbólumhoz rendelt jelentéstartalom. A világ leírásának ilyen szerkezete a teremtői térszegmenst átformálja irányítottá, és a megmentés célja szerint lényegileg irányítóvá. Szimbolikusan tekintve, a megmentés célja úgy néz ki, mint egy - a szimbólum létezésével irányító - függvény. Ezért a világ teremtésének térszegmense az örökkévalóság szimbólumának bizonyul.

Ezek az elméleti alapjai a szimbolikus valóság hatása egyfajta lecsökkenésének, megszűnésének. A szimbólumok alkalmazása megengedi a világot leírni, azonnal át is alakítva azt a teremtés irányába. Egyazon objektum a különböző időkben és a különböző terekben való leírásának különbözősége, a világ tér-idő elképzelés labilitásáról szól. Minden objektum rendelkezik önmaga állandóságával a létezés és a teremtői fejlődés feladataiban, következésképpen abszolút kifejezés bármely szimbolikus természetű rendszerben. Azért, hogy ne tévesszük szem elől a világ leírásának relatív modell fejlődését, azonnal kezdjük is meg annak természete szerinti leírását a világ alapjaitól. A következőkre térek rá:

2.40. A világ felépítését viszonyítom annak leíró természetű rendszeréhez, megteremtve ezzel magával a viszony szimbólumát.

2.41. A világ teremtését szimbólummal hozom létre, megteremtve azzal magával a teremtés szimbólumát is.

2.42. A világ átalakulását alakítom az átalakítás szimbólumával.

A 2.40 - 2.42 ismertetőjelek használata meghatározza a tudás szimbólumát és elválasztja a tudást a szimbolikus nem tudástól, elvezetve ezzel a teremtés irányításához.

Jelen szöveg szóbeli része kifejezi a szavakkal való irányítást, éppúgy ahogy a szó hiánya jelenti a teremtői szavak nélküli irányítást. Az elmondottakból kiindulva a megmentés feladata tükrözi a világot, mint a Világ átalakításának a lényegét. A jelenségek szimbolikus bemutatása egy dinamikus folyamatnak felel meg, amely az információ térszegmens

térfogatának minimalizálása útján fejlődik. Például egy szögletes térszegmens leírása állhat egy tetszőleges sorozat alakzataiból, de meghatározott alaki elrendezésben:

A jelenségek és objektumok lefordítása bármely leíró szerkezetbe, az azokat átfordító együtthatókon keresztül valósulhat meg. Alapul véve azt, hogy 2 meg 2 összeadása 4-et ad ki, szimbólum fogalomként nézve a négyes szám a kettes szám egy eleme, de a jövő időben. Az idő elemének szimbólum kinézetű formája, adott esetben, egy szimbolikus leírásból a pillanatnyilag elfogadott leíró rendszerbe, egy átfordító együtthatóként valósulhat meg.

Itt került bemutatásra az irányítás szimbólumainak elvi alapja. A későbbiekben egy szótag értelmezéséhez, a valóság szimbolikus természetével összhangban, a szó asszociatív természetéhez érdemes fordulni.

3. GYAKORLAT

A fizikai valóság teremtése a diszkrét és a szüntelenül zajló folyamatok kapcsolatain alapszik a végtelenben. Áttekintve a légi technika (extraszensz) különleges érzékelésű diagnosztikájának anyagait, - amit az „Az irányítás gyakorlata. A megmentés útja” munka első kötetében fejtek ki - nyomon követhető a légi technika megmentési térszegmensének létrehozása. Egy ilyen térszegmens a jövőbeli események térszegmensének a légi technika térszegmensével alkotott diszkrét kölcsönhatásában formálódik meg. A megmentés ténye a tudatnak a végtelenbe távolított pontja aktivitásának a megjelenési pillanatában következik be. A valóság-teremtés folyamatának alkalmazott szemléletmódja a teremtést leíró belső és külső posztulátumok alapelveire való ránézésben nyilvánul meg. A teremtés folyamatát leíró külső szerkezet érinti az anyag és az anyag érzékeléséhez tartozó információs térszegmensek kölcsönhatásának mechanizmusát. Az érzékelés térszegmensének - a tudat térszegmensétől elválasztott - felismerése megfelel a tudattól elválasztott anyagnak.

A tudathoz hozzákapcsolt anyag, eltávolítja a tudat térszegmensét a tudat érzékelésének térszegmensétől. A nem anyagi megismeréséhez tartozó információs hézag tetszőleges értelemben megfelel a megértés elhatárolt idő részének. A megismerésben, a tudat felismerési és megértési szerteágazósága alakítja ki a tudatosság részvételi faktora kölcsönös oda-vissza hatás problémáját. És éppígy kialakítja az újonnan feltűnő valóság megértésének faktorát. A tudat érzékelésének hierarchiája szigorú szintekkel rendelkezik a tudat valóságára vonatkozóan, és feltételes szinttel az önmegismerés térszegmensében. A leírt mechanizmusok kereteiben a megmentés gyakorlata, az érzékelő objektumtól egy forrásba eltávolított önfejlesztő rendszernek néz ki. Az

információs térszegmenst létrehozó irányító szerkezet a tudat önálló saját terén kívül található. Amint a felismerő közeg tökéletesítési faktorának megismerése megtörténik, a jövő valóságának leírásának elvei mások lesznek, mint a létező valóság leírásának elvei. A valóság kontrollja bármely megnyil-vánulásának faktorizációja és kanonizációja a jelenségek egyensúlyának leírasi szükségességével van megalapozva. A jövő eseményei térszegmenseinek a repüléstechnika térszegmenseivel való kölcsönhatását leíró formális mechanizmus a következő függvényben írható le:

$$(3.1) \quad \mathbf{f(x,y,z)} = \mathbf{k1*t1(x)} + \mathbf{k2*t2(y,z)} + \mathbf{k3}$$

ahol

x,y,z – a tér koordinátái

$k1$ - a tudat tömegének átszámítási tényezője az érzékelés tömegébe

$t1(x)$ – az érzékelés ideje az x koordinátától függően

$k2$ – különböző objektumok érzékelésének időbeli különbségét meghatározó tényező

$t2(y,z)$ – idő az y,z koordináták függvényében

$$(3.2) \quad \mathbf{k3 = f(x,y)/2 + 278*(k2*t1(x)+k3*t2(y))}$$

Az $x \rightarrow \infty$ (dd) esetén $k3$ határértékének kiszámítása megengedi megtalálni az f számszerű értékét a repüléstechnikához tartozó térszegmens információi és a múlt eseményei térszegmense között.

A mikro és makro folyamatok közötti kapcsolatok leírásához meg kell vizsgálni a tudat alkalmazott teremtői szerkezetét szervező térszegmenst. A tudat felosztása érzékelő - befogadó és az érzékelésre - befogadásra képtelen részekre két vetületet szervez meg:

$$(3.3) \quad \mathbf{m(t) = m(x,y,z(x,y,z))}$$

$$(3.4) \quad \mathbf{m(x,y) = m(t(x,y,z))}$$

ahol

$m(t)$ – kumulált (mérhető) időráfordítás

$m(x,y,z)$ – a tér térfogattömeg mennyisége a z koordináta változása feltételével, a tudatosság változása esetén, általa érzékelve eközben a végtelenbe eltávolított információs térszegmenst.

Az idő kumulált ráfordítása - az irányítás térszegmensében tör-ténő tudatosság változásával - a következő összefüggés szerint kapcsolatos:

$$(3.5) \quad t(m_1, m_2, m_3) = t_1(k_3) + S(k_3 + 278 / (k_1 + 248 - 5 * k) - 428 * k_2)$$

ahol

m_1, m_2, m_3 - az idő vetületei a megfelelő koordinátákra x, y, z

t_1 - a tudat megváltozásának ideje a közvetlen (megismert és kontrollált) irányítás térszegmensén kívül

S - a tudat függvénye

k - a tudat stabilizációjának intervalluma a teremtői térszegmens képletének érzékelése esetén

$$(3.6) \quad k = m_3(x, y, z(x, y))$$

Az eseményben lévő tömegek mennyisége, mint az esemény minden egyes elemében megmérhető tömegek összege, elosztódik az idő intervallumban az intervallum határpontjai között. Ezért a mikro- és makroszintek folyamatai kapcsolatát meg lehet találni az irányító közeg időintervallum határpontjaiban.

$$(3.7) \quad G(x, y, z, t) = g(t(x, y, z))$$

ahol

G - makro szint eseményei

g - mikro szint eseményei

A fentebb levezetett eseményekből az következik, hogy egy objektum, ami a mikro és makro folyamatok határjelenségeinek szintjén képes a tudat diszkrét szintjeivel irányítani és érzékelni, az ezáltal képes létrehozni tetszőleges információs, és ebből következően anyagi közeget is.

Az energia létrejöttének alapvető törvénye

(3.8) $E=V*S$

ahol

E - energia

V - térfogat

S - a térfogat érzékelésének sebessége

Ha megnézzük azt a példát, amikor a térfogat egy könyv szövege, akkor látható, hogy az energia egyéni, és az olvasó személy szöveg felfogási sebessége függvényében változik. Következésképpen az energia felfedezéséhez való ilyen hozzáállás, azokat a következtetéseket engedi meg levonni, hogy az energia bármilyen változtatása visszatükröződik bármely külső objektumon. Ez azt jelenti, hogy a megmutatott energiaszerzési módszer nem rombolja a külső szerkezeteket. A külső közeg - az energia mutatott felismerésén keresztül - bármely változásai, teremtőiek, és így a nem romboló jellegű evolúciónak felelnek meg. Ilyenformán, az ember érzékelésére és tudatosságára (éppúgy, ahogy bármely objektum reakciójára), mint a világ felépítése elemének minőségére tekintve, elvezetett az objektumok számára való energia kinyeréséhez. Érthető, hogy az energia nem az objektumból jön létre, hanem az objektum és az adott objektum érzékelési térszegmense harmonikus viszonyának teréből.

Az adott harmonikus tér konstans (állandó értékű). És ez annak a felfedezése, hogy az energiát állandó értékből lehet megkapni, nem megsértve a teremtés folyamatainak egyensúlyát. Ennek során nem sérül sem maga az energiát megkapó objektum, sem az az objektum, amelyikből kinyerődik az energia, sem bármely más külső objektum. Az objektumok végtelen működésének elve (az ember számára ez a hallhatatlanságot jelenti) bebizonyított. A tudatban elvégezhető, egy a - bemutatott végtelenségi elv struktúrájával rendelkező - benne lévő ilyen terek megtalálását célzó analízis. Lehetséges olyan pontos elkülönítő módszereket – az ember

tudatából vagy bármely objektum külső reakciójának térszgmenséből – megkapni, amelyek képesek a teremtői információs térszgmens szerkezeteit újratereíteni.

(3.9) $V/S = \text{const}$

Ilyen formán megnyílt az energia egy eddig nem általános, szokatlan forrása. Ez speciális esetben azt jelenti, hogy használva a statikus tudat fejlődési törvényeit, lehetséges a statikus tudat felépítése szerinti ökológiai technológiát létrehozni. Az ilyen technológiák teremtőiek és a tudattal harmonikusan irányíthatók.

Az irányítás gyakorlata anyagain alapuló gyakorlati példa azt mutatja, hogy a jelenségek előtt, az esemény fizikai terében, a mikroelemek koncentrációja, az események időpontjához képest egyenes arányban megváltozik. A bemutatott elven alapulóan készült - a földrengés *körzetében* a hélium koncentrációja változását mérő, a földrengéseket milli másodperc pontossággal előrejelezni képes - műszer. Szintén lehetséges, a természetben a katasztrofális eseményeket előjelző - a megfigyelés terének bármely szgmensében létrejövő anyagváltozást mérő alapon működő - műszeres technológiát készíteni. Ennek a térnek nem kell kötelezően egybeesnie az események terével.

Az információs térszgmensek közötti összefüggések törvényei meghatározásának egyetemes megközelítése abban áll, hogy az objektum reakciójának megfelelő térszgmens átfordítódik a külső közeg általános terébe. Ez megengedi úgy maga az objektum, mint a külső közeg változásainak előjelzését.

Az idő alapelvei **Az idő formáinak megkülönböztetése**

Az idő alapelveire úgy tekintünk, mint a tudat egyazon típusú elemeire. Az időt a végtelenbe eltávolított kockaformájú objektumnak tekintve a tér átváltoztatása érhető el a

következő összefüggés szerint:

A tér térfogata **V**, egyenlő az idő kocka alakú tér formája **Omega**, megszorozva a megfigyelő által megfigyelt felszínnel **S**, megszorozva a szabadesés gyorsulásával **g**, és elosztva az érzékelés idejével **t**.

$$(3.10) \quad \mathbf{V}=\mathbf{\Omega}*\mathbf{S}*g/t$$

Ebből a képletből az következik, hogy megváltoztatva a saját érzékelés felületét vagy idejét, át lehet helyezkedni az események terében abba az időbe, amikor a nem kívánt esemény még nem zajlott le, és a tudat speciális koncentrációja útján az érzékelés megváltoztatásán keresztül lehetséges a jelen és a jövő eseményeit jobb irányba változtatni. Ily módon ki lehet gyógyítani a megbetegedéseket, eltávolítva azok okait a múltból. Létrehozva a formák besűrítő koncentrátorát, például piramis formában, lehetséges optikai elemek segítségével információt megkapni és átadni, használva az idő kiválasztott Omega formáját. Ebben az esetben, amikor az információ vezetékékként az idő formája szolgál, az információt veszteség nélkül, bármilyen távolságban egy szempillantás alatt meg lehet kapni és át lehet adni. Az információátadás ilyen módszere ökológiailag veszélytelen, és nem érint térbeli változásokat.

Az idő alapjait az összetevői alkotják. Az esemény ideje – ez nem az esemény összetevőjének kialakulási ideje. A jövő ideje – ez a jelenbeli tudat ideje. A képlet:

$$(3.10.1) \quad 24000*\mathbf{F}(\mathbf{G},\mathbf{X})=\mathbf{X}**3+\mathbf{G}$$

ahol

X- a tér

G-a tudat ideje

Alapvető és alkalmazott szerkezetek

A teremtői információs térszegmens felfedezése

(Grigorij Grabovojtól)

Az újdonság képlete: Az információ azon térszegmensének a felfedezése, amely teremt. A *teremtői információs térszegmens* tulajdonságainak és helyi elhelyezkedésének felfedezése, a gyakorlatban elvezetett a 4-es típusú rákból és az AIDS-ből való gyógyuláshoz (az eredmények közjegyzőileg hitelesítve az ENSZ-ben), a teremtés nem romboló teremtői térszegmensének felfedezéséhez.

Rövid kifejtés: Felfedezésre került (sajátalakúság és az azonosalakúság és más hasonló elvek szerint) bármely információs objektum - a teremtői információs térszegmenst megelőző - teljes önazonossága.

A teremtői információs térszegmens felfedezése a realizált információs objektumok visszatükröződésekor valósult meg a múlt (ismert) információs objektumai szférájának belső felületére. A jövőnek megfelelő információt és a létrehozandó objektumok komponenseit meghatározó szféra szegmens, az ismert információs objektumok szférái külső felületén elhelyezkedve - egyben a realizálandó információs objektumok térszegmensei vetületéből meghatározott területként - az ismert objektumok szférái külső felületén található. A teremtés olyan térszegmensek kölcsönhatásából - és a megvalósuló objektumhoz képest dinamikus belső (a kölcsönható térszegmensekben található) térszegmensek révén - jön létre, amelyek a létrehozó térszegmessel közel azonos térszegmensek. A megvalósuló objektumhoz képest - a részben változásnak kitett (változó stabilitású) megvalósuló objektum teremtői térszegmensét létrehozó - statikus vetületek, meghatározzák a teremtői térszegmens bármilyen nem pusztító, rombolásmentes pontos technológiai felhasználását. A károkozás nélküli fogalomba beletartozik a teremtői térszegmens rombolódás mentessége - a belső és

külső terek bármilyen változása esetén, valamint a teremtői szféra egyedüliségének és sokféleségének felfedezése – a teremtett objektumok tetszőleges mennyisége esetén is. A formális matematikai eszköztár megfelel a hőmennyiség átvitel - egy közös makro szférában dinamikusan egymást metsző szférák terére vonatkozó - minden egyes, a nagy makro szférában található, szféra viszonylatára vonatkoztatott minden külső információt tükröző és tartalmazó, képleteinek.

A felhasználási területek leírása:

1. Bármilyen teremtést igénylő konstrukció.

2. A felhasználás egyedi esetei:

2.1. Négyes típusú rákbetegek és AIDS betegek csoportjának teljes gyógyulása (az eredmény az Egészségmegőrzési Minisztérium betegek megfigyelésére szakosodott intézményeiben, ugyanazon laboratóriumi berendezésekkel és módszerekkel készült, mint amivel a diagnózis és közjegyző által igazoltan az ENSZ-ben található).

2.2. Felfedezésre került egy, az elsődleges térszégmens mintája szerint megindított információforrás önfejlődése, ahol a teremtő szubsztancia olyan információs térszégmens, ami egy teljes spektrumú – diszkrét információs térszégmens szerinti – elsődleges térkövetelményének felel meg.

2.3. A diszkrét objektumok kapcsolatainak felfedezése megnyitotta a teremtés törvényeinek felfogható technológiáját.

A munka stádiuma: Három speciális esetben került felhasználásra a felfedezés, és létrejött egy meglehetősen hosszan és hatékonyan a teremtés gyakorlatában kipróbált, ahhoz teljesen megfelelő műszer együttes.

Előnyök: A felfedezés lehetővé teszi megvalósítani az információs objektumok saját elképzelése szerinti teremtői fejlődés bármely irányát meghatározni, részletezni, egyszerűsíteni, megváltoztatni engedi az önmagát fejlesztő

közeget, és lehetővé teszi az információt a teremtésre irányítani pusztítás nélkül. A felfedezés az információs objektumok közötti átjárást valósítja meg, amelyek matematikai transzformációkkal írhatók le (önmagát fejlesztő matematikai eszköztárral, ahol, függően a teremtett objektum változásától, a képletek magukba foglalják magának a matematikai eszköztárnak a változásait). A felfedezés a megvalósítás folyamatában a pontos gyakorlat bármely irányát megnyitja, például olyat, mint a teremtett objektumok matematikai leírásakor felfedezett matematika, képletek, amik tartalmaznak minden információt az objektumról - az objektumnak megfelelő plusz-mínusz végtelen információs térszégmenseben. Ugyanakkor az objektum fejlődésének diszkrét információs térszégmensei egyszerűen az ismert matematikai eszköztárral és az ortodox matematikai eszköztárral írhatók le. Ez az önmagát fejlesztő, az objektum teremtési állapotától függő matematika felfedezése (ami elvezetett a fogalmilag új technológia rendszerek felfedezéséhez és megteremtéséhez, amik már most műszaki egység szintű megvalósítással rendelkeznek és amik semmilyen feltétel esetén sem rombolják ezen rendszer alapítóját, sem semmilyen más információs objektumot). Ez az új matematika megengedi egyszerűen leírni - kölcsönös kapcsolatban magával a leírás eszközével - a külső közeg bármilyen jelenségét, és ebből következően megengedi létrehozni bármely nem romboló teremtés technikailag és technológiailag megvalósításra kerülő objektumát. A technikai megvalósítás során a műszaki egység kivitelezésnél, kreatívan önmagukat fejlesztő rendszerek lettek létrehozva, amelyek – bármely információs objektum tetszőleges változása esetén – az annak leginkább megfelelő változási függvényvel rendelkeznek. Azzal, ami a Teremtőtől van.

A tér-idő tetszőleges pontjában történő információ archiválás

Az újdonság képlete: Az újdonság az információ hasításának elveiben van, aminek alapja a tér és az idő közösségét a végtelenben meghatározó posztulátum.

Rövid tartalom: Felfedezésre került a végtelenbe eltávolított pontok térszegmensén keresztüli, tetszőleges információ archiválásának módszere. A módszer lényege, hogy a térre úgy tekintünk, mint az idő nem változó szerkezetére. Az időt úgy nézzük, mint ami a tér függvénye.

Az anyag létrehozásának pontjára úgy tekintünk, mint az idő – ami a tér változására adott reakciójának – következményére. Ebben az esetben könnyű kiszámolni a térnek az idővel való metszéspontját. És ezek a pontok bármely információ archiválásának pontjai.

Előnyök: Az információ archiválási pontjairól való tudás megengedi számítógépes alapú technológiai rendszerek létrehozását, amelyek képesek archiválni a szükséges információt a tér vagy az idő tetszőleges pontjába. A múltban learchivált információ megadja az „értelmes gép” statikus szerkezeti állapotát. A jövőbeli archiváció létrehozza az „értelmes gép” dinamikus szerkezeti állapotát. A jelen tere ebben a folyamatban az „értelmes gép” irányítását adja. Ilyen módon létre lehet hozni az „értelmes gép”-et teljesen kontrolláló és ezáltal a gépet irányító értelem szükséges formáját. Az értelem ilyen formája nem pusztítja a létrehozóját és következésképpen, a leírt „értelmes gép” veszélytelen az emberre, az állatokra, és más információs objektumokra.

A számítógépes technikában alkalmazható megvalósítás módszere:

Az információ archivációja nem diszkekre vagy más, most ismert más információhordozókra, hanem vákuumban, egy speciális a számítógéphez hozzátoldott *periféria szerkezet* egyenkénti impulzusaival történik. Ugyancsak lehetséges az

információt a levegőbe archiválni a diszkról visszatükrözött impulzus révén, vagy folyamatos beírással bármely anyagba. Az ilyen módszerrel archivált információt lehetséges egy gyufafej átmérőjű szerkezettel (a szerkezet átmérője 3mm), vagy a learchivált információ térszégmensével olvasni. Az archiváció modelljének ilyen változatú felhasználásával egy alapvetően újfajta számítástechnikát lehet létrehozni, amit fel lehet használni az értelem egy, a vákuumban, levegőben, vagy tetszőleges anyagban található szükséges formájának létrehozására. Figyelembe véve, hogy a learchivált információt olvasó szerkezetet ugyanazzal az archivációs módszerrel lehet elkészíteni bármely tér-időben, akkor a gyakorlatban egy, a szükséges helyen és időben megtalálható, helyet nem foglaló „értelmes gépet” kapunk.

Más szavakkal ez az értelem kívánsággal irányított formája, amit meghatározott feltételek mellett, anyag tér és idő létrehozására lehet betájolni.

Az idő a tér formája

Az újdonság képlete: Az újdonság, az idő és a tér szintézise alapján, az anyag teremtésében kapott gyakorlati eredményekben nyilvánul meg.

Rövid kifejtés: Felfedezésre került az anyag egy tulajdonsága, amely lehetővé teszi, hogy egy bármilyen időintervallumba betett egyedi program alapján, gyakorlatilag egy szempillantás alatt megkapjunk egy szükséges formát.

Létezik a felfedezés formát öltött tudományos készüléke, amely statisztikai és műszeres igazolással rendelkezik.

A felhasználás területeinek leírása: az anyag számítógépes irányítása, a szervezet szöveteinek helyreállítása, épületek és gépezetek építése.

Előnyök: Szervek egy pillanat alatti helyreállítása életveszély esetén – amikor szükséges a szervek haladéktalan helyreállítása, az anyag veszélytelen irányítására alkalmas számítástechnikai technológiák megteremtése, feladatban és

formában a szükséges anyagok megteremtése távoli és nehezen megközelíthető körzetekben.

A távolról irányítás számítástechnikai technológiája

Az újdonság képlete: Felhasználásra kerül a geometriai formákba történő információ-átvitel elve.

Rövid kifejtés: A kiinduló információknak megfelelően megváltoztatott geometriai formák, a paraméterek meg nem változtatottságáig, számítástechnikai programokkal egészülnek ki. A kiegészített formák, speciális impulzus esetén tetszőleges távolságban irányítanak. Kidolgozásra került tetszőleges események információinak geometriai formákba történő - ortodox matematikával leírt - információ-átviteli technológiája.

Az esemény megváltoztatására egy speciális számítástechnikai program, az eseménynek megfelelő elsődleges formát átfordítja az eseményt szükséges módon megváltoztató formává.

A felhasználás területének leírása: Bármely olyan információ irányítása, amit formába át lehet vinni.

Előnyök: Információ tartalmat irányító számítástechnikai technológiák alkalmazása a gyógyításban, precíziós technológiákban stb.

A tér-idő szerkezeti rendszer elvei – a mozgó világmindenség modelljének nézőpontjából

A modell alapjául az szolgál, hogy a világmindenség megfigyelt és megváltoztatott része - a megfigyelt világmindenséghez viszonyítottan - mozgó objektumok jelzéseiből áll. Ez esetben a fejlődés törvényei előre megjósolhatók a világegyetem folyamatai fejlődéséről meglévő megelőző adatok ismeretében. Figyelembe véve azt,

hogy a mozgás fejlődése kölcsönösen megváltoztatott koordináták szerint történik, lehetséges a megfigyelhető és távoli terek mozgásának fejlődését irányítani.

Az elmozdulás, mint a tér ideje

Az elmozdulásra úgy tekintve, mint a tér ideje, a következő következtetéseket lehet levonni:

1.) A fizikai anyag elmozdulásának törvényeire éppúgy lehet tekinteni az idő szempontjából az elmozdulás terében, mint az idő szempontjából a térhez - melyben végbemegy a mozgás – nem tartozó módon.

2.) Felhasználva az elmozdulás terén kívüli idő ismeretét, a következő összefüggést lehet megkapni az időre vonatkozóan, de a tértől függve:

$$(3.1) \quad \mathbf{F(T,X)} = \mathbf{G(X)/273+k1}$$

ahol

$\mathbf{F(T,X)}$ – a tér függvénye az időben

$\mathbf{G(X)}$ - $\mathbf{X^{**2}}$, ez 271 a Földre

$\mathbf{k1}$ - $\mathbf{T^{**3}}$, ez 478 a Földre

3.) Az idő – a térbeli elmozdulásra (mozgásra) vonatkozó komponensre és az idő nem térbeli elmozdulási komponensre vonatkozó - megközelítése megengedi az objektumok bármely időpillanatban történő tartózkodási helyének meghatározását úgy, hogy nem használja a sebesség, vagy az objektum külső kontrolljának fogalmát. Az idő ilyen felosztás szerinti komponensei teljesen meghatározzák az objektumot, függetlenül a tulajdonságaitól és jellemzőitől.

A megmutatott módszer megengedi olyan technológiai rendszerek létrehozását, amelyek az idő két komponensre való hasításával teljes kontrollt valósítanak meg az objektum felett. Erre természetes és mesterséges kristályokat egyaránt fel lehet használni. A kristályok tulajdonságai speciális optikai

és a rögzített hőmérsékleteken való vezetőképesség speciális feltételeit kell, hogy kielégítsék. Hasonló eredményhez lehet jutni programozott eszközökkel történő információ feldolgozással.

Bolygórendszerek

A bolygó rendszerek a bennük folyó időben különböznek. Ahhoz, hogy az egyik bolygó rendszer idejét át lehessen fordítani a másik bolygó idejébe, a következő átszámítási képletet szükséges használni:

$$(3.12) \quad T = P + M * (\text{EXP}(F(T)))^{**32}$$

ahol

T – a mért idő a bolygón

P – a bolygó által elfoglalt tér térfogata a mérés helyén

M – az idő átszámításának tényezője a térbe és a Földre, ami a Földre 47-tel egyenlő

$$(3.12.1) \quad F(T) = T^{**32} / (64 + X)$$

ahol

X – a tér koordinátái

A kapott összefüggés - az idő egy bolygón való rögzítésével – megengedi, hogy megkapjuk egy tetszőleges bolygó terét. Ilyen módon, egy bolygón egy pontba sűrítve az idő intervallumát, az megenged bármely bolygóra fizikai anyagot - gyakorlatilag egy szempillantás alatt - hirtelen ott teremtetni.

A megismételhető ismeretek szervezésének elvei

A tudományos ismeretek fejlődésében az általánosított törvények felfedezéséig a megállapított törvények ismételhetőségének elve jelentőséggel bír. Az általánosított törvények magukba kell, hogy foglalják a korábbiakat. A megmentés gyakorlata megmutatja, hogy a megmentés pillanataiban, gyakran valósággá válnak a világ természetes (korábban nem megfigyelhető) törvényei. Az érzékelés keretei között, a statikus tudat jelöli ki a világ törvényeinek ismételhetőségét. Le lehet fordítani a statikus tudat jelenségeit, azaz a világ ismétlődő törvényeit (pl. nehézségi erő, a szabadesés gyorsulása, a Plank állandó, Lejbori kritériumok stb., stb.), a teremtés és megmenekülés törvényeire, a dinamikus tudat törvényeire.

A statikustól a dinamikushoz az átmenet képletét szükséges használni:

$$A=B+C/278*K$$

ahol

A - a statika törvényei

B - a dinamika törvényei

C - általánosított érzékelés törvényei

K - a tudat alkalmazkodási tényezője

A fizikai valóság törvényeinek felfedezése, a tudat törvényeinek analóg levetítésével

A saját tisztánlátásom felhasználásán alapuló gyakorlati munkáim bemutatásra kerülnek a háromkötetes „Az irányítás gyakorlata, A megmentés útja” jegyzőkönyveiben és igazolásaiban és bizonyítják, hogy tisztánlátással lehetséges információt kapni a múlttól, a jelenről és a jövőről. A tudatot, mint az emberhez tartozó térszégmensekből álló szerkezetet és mint különböző időkbé és terekbe kivetíthető térszégmenst tekintve, a tisztánlátás szeánsza alatt meg lehet

állapítani eme térszegmensek dinamikájának törvényeit. Gyakorlatilag a tudat kivetülésének térszegmense az anyag, amely rendelkezik a tetszőleges tér-idő folytonosságba való elmozdulás funkciójával. Figyelembe véve, hogy a tudat kivetített összetevőinek, a tudat emberhez tartozó térszegmensébe történő elmozdulása esetén létrejön a vonatkozó kivetült résznek megfelelő információ, meg lehet határozni a tudat-alkotórész dinamikájának törvényeit.

$$\mathbf{F(P)} = \mathbf{G} + \mathbf{V(G)/V(P)}$$

ahol

$F(P)$ - F függvény, a tudat kivetült összetevője

P, G - a tudat emberhez tartozó összetevője

$V(G)$ - a G -nek megfelelő információ formájának V térfogat változása

$V(P)$ - a P -nek megfelelő információ formájának V térfogat változása

Tudva, hogy az azonos típusú folyamatok esetén a különbségek – a fizikai test elmozdulásai és a tudat összetevőinek kivetítései között – az idő vektorok különbségeiből állnak, fizikai objektumokat lehetséges felépíteni, amelyek képesek a múlt és a jövő tetszőleges terébe elmozdulni.

Ilyen módon, ismerve a tudat átalakulásának törvényeit, analóg vetülettel meg lehet kapni a fizikai valóság átalakulásának törvényeit.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A bemutatott anyag lehetőséget ad a gyakorlati felhasználás irányaira vonatkozó következtetésekre:

4.1. A teremtés térszgmense tartalmazza a létrehozott objektum nem romboló összetevőjét.

4.2. Mivel a valóság vizsgálata a megvizsgált objektum lehetőségei alapján megy végbe, ezért szükséges kiszélesíteni az objektum tudatos voltát és érzékelését a pozitív eredmény eléréséig.

4.3. A dinamikus irányítás vizsgálata szintjére való kilépésekkel megváltozik a vizsgált objektum. Ilyen értelemben, az objektum irányítása az objektum minden információs objektumra adott reakcióitól függő változásának figyelembevételével történik.

4.4. Az objektum irányításának paraméterei az objektumtól a figyelem összpontosításának térszgmensével határolódnak el.

4.5. A tudat reakciójának tanulmányozása lehetővé teszi a rombolásmentes, teremtői szintű, élettevékenységek technikájának és rendszerének létrehozását.

4.6. Meghatározásra kerültek az információs térszgmensek közötti funkcionális kapcsolatok:

$$f(x,y,z) = k_1 * t_1(x) + k_2 * t_2(y,z) + k_3$$

ahol

x,y,z – a tér koordinátái

k_1 - a tudatosság tömegének átszámítási tényezője az érzékelés tömegébe

$t_1(x)$ – az érzékelés ideje az x koordináta függvényében

k_2 – különböző objektumok érzékelésének időbeli különbségét meghatározó tényező

$t_2(y,z)$ – idő az y, z koordináták függvényében

$$k_3 = f(x,y) / 2 + 278 * (k_2 * t_1(x) + k_3 * t_2(y))$$

Felfedezésre került az energia létrejöttének az információ térfogata felfogásának sebességén alapuló alapvető törvénye.

Az energia létrejöttének alapvető törvénye:

$$E=V*S$$

ahol

E –energia

V- térfogat

S – a térfogat érzékelésének sebessége

Az objektum és az objektum térszegmense reakciójának kölcsönhatása harmonikus teréből megnyílik egy nem szokványos energiaforrás.

Eredmények születtek a következő fogalmak kapcsán:

Az idő alapelvei

Az idő formáinak megkülönböztetése

Az idő alapelveire úgy tekintünk, mint a tudat azonos típusú elemeire. Az időt a végtelenbe eltávolított kockaformájú objektumnak tekintve, a tér átváltoztatását kaphatjuk meg a következő összefüggés szerint:

A tér térfogata **V**, ez az idő kocka alakú tér formája **Omega**, megszorozva a megfigyelő által megfigyelt felszínnel **S**, megszorozva a szabadesés gyorsulásával **g**, és elosztva az érzékelés idejével **t**:

$$V= \Omega *S*g/t$$

Ebből a képletből az következik, hogy megváltoztatva a saját érzékelésünk felületét vagy idejét, át lehet helyezkedni a megfigyelés terében abba az időbe, amikor a nem kívánt esemény még nem zajlott le, és a tudat speciális koncentrációja útján az érzékelés megváltoztatása révén lehetséges a jelen és a jövő eseményeit jobb irányba változtatni. Felfedezésre került (saját és az azonos alakúság és más hasonló elvek szerint) a teremtői térszegmens előtti, bármely információs objektum teljes önazonossága.

Felfedezésre került a végtelenbe eltávolított pontok terén keresztüli bármely információ archiválásának módszere.

Az anyag azon tulajdonsága is felfedezésre került, amely lehetővé teszi, hogy egy bármilyen időintervallumba betett egyedülálló program alapján, gyakorlatilag egy szempillantás alatt megkapjunk egy szükséges formát.

A távolról irányítás számára alkalmazásra került a geometriai formákba történő információ-átvitel elve.

Megállapításra került az egyik bolygó rendszerből a másik bolygó rendszerbe történő idő átszámításának képlete:

$$T=P+M*(EXP(F(T)))^{**32}$$

ahol

T – a mért idő a bolygón

P – a bolygó elfoglalt terének térfogata a mérés helyén

M – az idő átszámításának tényezője a térbe, a Földre ez 47-tel egyenlő

$$F(T)=T^{**32}/(64+X)$$

ahol

X – a tér koordinátái

A kapott összefüggés megengedi megkapni tetszőleges bolygó terét, az idő egy bolygón való rögzítésével.

Meghatározásra kerültek - a mozgó világegyetem modelljének nézőpontjából - a tér-idő szerkezetek elvei.

Megvizsgálásra került az elmozdulás, mint a tér ideje.

Meghatározásra kerültek a megismételhető tudás szervezésének elvei.

Kidolgozásra került a fizikai realitás törvényei felfedezésének módszere, a tudat törvényeinek analóg kivetítésével.

5. IRODALOMJEGYZÉK

1.) Grigorij Grabovoj : „ Az irányítás gyakorlata, A megmentés útja” 1. kötet, 2. kötet, 3. kötet, Moszkva. „SZOPRICESASZTNOSZTY” Kiadó 1998. év

2.) Grabovoj G.P. –nak az Információ-intellektuális Újdonságok Nemzetközi Regisztrációs Kamarája feltalálások, elvek, mód-szerek, modellek egysége által kiadott Licenc – tanúsítványok.

A regisztrációs számok:

000287,000284,000286,000285,000283.

A kiadás dátuma 1997. december 19.

**GRIGORII GRABOVOI PR KONSALTING
TECHNOLOGIES OF ETERNAL DEVELOPMENT**

<http://pr.grigori-grabovoi.world>